

Socialministeriet
Kontor for Børn
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att: Maja Marker
E-mail: mma@ism.dk

Den 16/3 2010 - hado

Høringsvar vedrørende vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier, Vejledning nr. 3 til serviceloven.

Børne- og Kulturchefforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Foreningen hæfter sig ved, at vejledningen forventes revideret på ny i forlængelse af vedtagelsen af lovændringerne i Barnets Reform. Det er væsentligt, at signalerne i Barnets Reform fremgår tydeligt af vejledningen specielt der, hvor Barnets Reform betoner andre forhold end tidligere.

Foreningen vil også gerne overordnet give udtryk for, at det selvfølgelig er på sin plads med en revision af vejledningen på nuværende tidspunkt, når den sidste fandt sted i 2006, og der er kommet en del lovændringer siden da og samtidig anerkende det store stykke arbejde, der ligger i en sådan.

Vejledningen er et digert værk, og Børne- og Kulturchefforeningen vil kraftigt opfordre til, at den kommende revision i forbindelse med konsekvenserne af Barnets Reform bidrager til, at vejledningen forkortes både som et led i afbureaukratisering, et led i en større metode frihed samt et led i, at vejledningen fungerer som et relevant redskab i den daglige sagsbehandling med pejlemærker samt retningslinjer men med færre eksempler og uddybninger nede i materien.

En del af vejledningen er genoptryk, men foreningen noterer sig, at der flyttet rundt for at give sammenhæng.

Foreningen har bidt mærke i følgende mere konkrete forhold, som resten høringssvaret kort vil kommentere på:

Børne- og Kulturchefforeningen tænker, at der er en god indledende oversigt. Det er væsentligt at få præciseret nødvendigheden og forpligtelsen til, at kommunen tager saglige økonomiske hensyn. Derudover er det hensigtsmæssigt at få sammenhængen til international ret og konventionerne med.

Foreningen mener også, at præciseringerne af barnets rettigheder og "barnets bedste" i § 14 til § 16 giver et godt grundlag for sagsbehandlernes samarbejde med både barnet og forældrene, og der hvor barnets og familiens tarv ikke er sammenfaldende, da at prioritere barnets tarv.

Fra side 3 ridses forholdene op i forhold til børn med nedsat funktionsevne, og der lægges vægt på, at forældrene selv skal afholde udgifter, som svarer til, at barnet ikke har nedsat funktionsevne - på den anden side skal forældrene heller ikke dække merudgifter. Foreningen tænker, at det fremadrettet er en ide at kigge på, at børn med store funktionsevnenedsættelser fortsat får 50-100% behandlingsmæssige fripladser i dagtilbuddene, hvis disse har en særlig karakter. Her er i princippet tale om, at der overkompenseres i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, og det vil være naturligt, at der betales et beløb svarende til almindelig daginstitutionstakst. Hvis kommunen oplever, at forældrene beholder barnet hjemme er der jo fortsat muligheden for f.eks. at bevilge en socialpædagogisk friplads.

Som nævnt indledningsvist er det relevant, at vejledningen kommer nu og samler op samt, at der henvises til en revision efter Barnets reform i 2011 bl.a. i forhold til den meget omfattende beskrivelse af kommunens forpligtelser i forhold til en sammenhængende børnepolitik, kvalitetsstandarder for sagsbehandlingen m.v. Her kunne intentionerne om afbureaukratisering med fordel være indarbejdet som bemærkning med muligheder for kommunal metodefrihed, så der blev taget et hensyn til effektiv sagsbehandling.

Foreningen finder, at de redaktionelle og indholdsmæssige uddybninger af handlepligten ved bekymringshenvendelser, af indberetningspligten og af tilsynsfunktionen tydeliggør de enkelte aktørers og kommunens ansvar og beskrivelsen fremstår overskuelig i den nye form.

I forhold til beskrivelsen på side 33 omkring refusion/finansiering bliver der gennemgået, hvad staten refunderer og med hvor meget. En ide her kunne være også at samle refusionerne omkring § 41-42 i forhold til merudgifter/lønkomensation.

I forhold til pkt. 42 vedrørende § 11. stk. 3 kunne det være en ide at præcisere, at der er tale om en kortvarig indsats med henblik på at samle viden om et videre støttebehov.

Afslutningsvis vil jeg gerne citere en sagsbehandler, som har været med i gennem mange år:

” Som jeg har sagt før - (gammel mand :-), da jeg startede, var der bistandslovens §33 stk.1,2,3 - nu har vi en servicelov på jeg ved ikke hvor mange sider, med 7 vejledninger, hvor denne alene udgør 600 sider (og så har jeg endda ikke nævnt retssikkerhedslov, forvaltningslov, konventioner m.fl. - bekendtgørelser og cirkulærer og principafgørelser).....det er, uanset hvordan man vender og drejer det, helt ude i hampen ”

Det er formuleringsmæssigt sat lidt på spidsen, men det beskriver meget godt den udvikling, der er foregået på området. Det er tid til at gøre op med det detaljeringsniveau og den regulering, vejledningen er et eksempel på – og i stedet fremadrettet forsøge at fastholde pejlemærker og signaler i vejledningen, og ikke vejlede og rådgive om metodiske tilgange eller overvejelser. Det må være op til kommunerne, og herunder en accept af, at der overlades et rum til decentrale prioriteringer og accept af forskelligheder, hvis kommunerne skal kunne navigere og styre i dette komplekse rum. Det betyder samtidig, at Børne- og Kulturchefforeningen gerne vil i dialog omkring kvalitet og styring på dette område – herunder hvordan der sikres relevante dokumentations- og styringsbetingelser i forhold til det statslige niveau, som går hånd i hånd med den relevante indsats til tiden i den kommunale sagsbehandler verden.

Kontaktpersoner i Børne- og Kulturchefforeningen er:

Formand for bestyrelsen Klaus Majgaard (tlf: 20 51 68 38/ 65 51 50 01 eller klm@odense.dk)

Bestyrelsesmedlem Hanne Dollerup (tlf: 47 78 41 01/30 26 52 75 eller hado@halsnaes.dk)

Med venlig hilsen

Hanne Dollerup
Børne- og Kulturchefforeningen
Bestyrelsesmedlem